

KÜKÜRTLÜ YAĞMURA

bir motor sesi ne uyandırıyor sende,
oydu sabahları çıkılan dağların gizemi.
senin bisikletlerini tercüme ederken şiire,
bilemezdim ıssız köyleri yaratacağını.
gözü görmeyen değil,
göze görünmeyen bir mahkûmun
alışılmış sesi ile uyanıyorsun her gece.
kırmızı kemikler satıyorsun acımasızca
üstelik kısa saçların da engel değil bunun için.
hangi ölümün haddine sana yanaşmak
hangi suyun haddine seni temiz kılmak
otomobillerin bedava yanı da kalmadı artık
hazzın iliğine kurulmuş cehennemleri
yıkıyorsun gülüşünle
şimdi sadece affetmek kalıyor sana
ey Türkçemin gülü
affet ki göstereyim sana:
şiirin kaç bucak olduğunu,
biriktirdiğim kirli saçları yakayım korkmadan
itiraf edeyim suçumu
sahilsiz kentlere karşı.
inan aynı tanrı
müziği de seni de yaratan.